

prima instanță: I. Dandara
instanța de apel: E. Ababei, G. Polivenco, N. Matveeva

dosarul nr. 2rac-370/13

Î N C H E I E R E

17 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii Ion Corolevschi și Tatiana Vieru

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni „Lucoare”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Lucoare” împotriva Primăriei satului Bilicenii Noi r. Sîngerei și Oficiului Cadastral Teritorial Sîngerei, intervenienți accesorii Biserica uniunea de conferințe a adventiștilor de ziua a șaptea, comunitatea religioasă din satul Bilicenii Noi r. Sîngerei și Inspectoratul Fiscal Sîngerei cu privire la revendicarea bunului imobil, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2013, prin care apelul a fost admis

c o n s t a t ă

La 03 iunie 2011 societatea pe acțiuni „Lucoare” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Bilicenii Noi r. Sîngerei și Oficiul Cadastral Teritorial Sîngerei cu privire la revendicarea bunului imobil.

În motivarea cererii de chemare în judecată societatea pe acțiuni „Lucoare” a invocat că la 14 august 1995 a fost înregistrată la Camera Înregistrării de Stat.

La momentul fondării societății pe acțiuni „Lucoare”, în capitalul statutar au fost incluse 18 imobile din raionul Sîngerei, printre care și magazinul de cărți din satul Bilicenii Noi r. Sîngerei.

Pînă în anul 2010 societatea pe acțiuni „Lucoare” nu a activat, iar în anul 2010 s-a decis de a fi efectuată inventarierea imobilelor.

Astfel, printr-o cerere societatea pe acțiuni „Lucoare” a solicitat de la Oficiul Cadastral Teritorial Sîngerei înregistrarea primară a bunurilor imobile ce fac parte din proprietatea acesteia, însă la solicitarea adresată a primit refuz pe motivul că acestea sunt înregistrate după alți titulari de drepturi.

Din înscrisurile Registrului bunurilor imobile societatea pe acțiuni „Lucoare” a aflat că construcția solicitată de a fi înscrisă în Registru este înregistrată începînd cu 27 noiembrie 2002 după Administrația Publică Locală.

Solicită societatea pe acțiuni „Lucoare” obligarea Oficiul Cadastral Teritorial Sîngerei de a anula înscrierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile asupra imobilului din satul Bilicenii Noi r. Sîngerei, cu obligarea

înregistrării dreptului de proprietate asupra acestui imobil după societatea pe acțiuni „Lucoare”.

La 12 ianuarie 2012 și 20 martie 2012 în procesul pendinte au fost antrenati în calitate de intervenienți accesorii Biserica uniunea de conferințe a adventiștilor de ziua a șaptea, comunitatea religioasă din satul Biliceni Noi r. Sîngerei care este proprietarul imobilului în litigiu și Inspectoratul Fiscal Sîngerei care a vîndut bunul în litigiu pe timpul cînd era sechestrat pentru neplata restanțelor la bugetul de stat.

Prin hotărîrea judecătorei Sîngerei din 20 septembrie 2012 acțiunea a fost respinsă ca nefondată și tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2013 apelul declarat de societatea pe acțiuni „Lucoare” a fost admis, cu casarea hotărîrii judecătorei Sîngerei din 20 septembrie 2012 în partea respingerii acțiunii ca nefondată și menținerea hotărîrii contestate în partea respingerii acțiunii ca tardivă.

La 16 aprilie 2013 societatea pe acțiuni „Lucoare” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2013, solicitînd casarea acesteia și remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs societatea pe acțiuni „Lucoare” a indicat că instanța de apel a încălcat normele de drept material, aplicînd o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A invocat că argumentele instanței de apel cum că administratorul societății pe acțiuni „Lucoare” a știut încă la 01 decembrie 2000 despre sechestrarea bunului și intenția de vînzare a acestuia în cazul neachitării restanțelor este nefondat, deoarece de fapt societatea pe acțiuni „Lucoare” a luat cunoștință despre faptul că imobilul în litigiu aparține cu drept de proprietate altei persoane abia în luna octombrie 2010.

Consideră societatea pe acțiuni „Lucoare” că aceste circumstanțe impun concluzia înaintării acțiunii în termen, care nu este prescrisă.

Evenimentele ce au condus la vînzarea imobilului se datorează și demisionării în anul 2000 a fostului administrator al societății pe acțiuni „Lucoare”, Deleu Tamara, care era conștientă de aceste situații, însă acest fapt și înstrăinarea imobilului în litigiu nu pot fi puse în seama societății pe acțiuni „Lucoare”.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la dat primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul judecătorului raportor și verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de societatea pe acțiuni „Lucoare” în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) același articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Argumentele invocate de societatea pe acțiuni „Lucoare” sunt declarative și nu se încadrează în temeiurile de declarare a recursului din următoarele motive.

Societatea pe acțiuni „Lucoare” nu a indicat concret care norme de drept material sau procedural au fost încălcate de către instanțele de judecată.

Prima instanță a respins acțiunea ca neîntemeiată și tardivă, iar societatea pe acțiuni „Lucoare” a declarat apel indicînd asupra încălcării normelor de drept material și procedural de către prima instanță prin faptul expunerii asupra fondului cauzei concomitent cu respingerea acțiunii pe motivul expirării termenului de prescripție.

Instanța de apel a corectat aceste erori, a casat hotărîrea primei instanțe în partea respingerii acțiunii ca neîntemeiată și a menținut-o în partea respingerii cererii de chemare în judecată ca fiind prescrisă.

Astfel, cererea de apel a societății pe acțiuni „Lucoare” a fost satisfăcută în sensul în care a fost formulată.

Solicitarea recurentului de restituire a pricinii la rejudecare este lipsită de temei și suport legal, or, acțiunea acestuia a fost respinsă ca fiind prescrisă fără a fi judecată în fond, iar circumstanțele pricinii cu certitudine denotă că societatea pe acțiuni „Lucoare” a avut posibilitatea pe parcursul a mai bine de 10 ani să se intereseze de soarta bunurilor pe care le pretinde că îi aparțin.

Mai mult ca atât, conform art. 6 alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, înregistrarea are un caracter deschis.

Prin urmare, societatea pe acțiuni „Lucoare” avea posibilitatea de a cunoaște pe parcursul a 10 ani dacă în urma sechestrării bunul imobil a fost sau nu vîndut conform preîntîmpinării și procedurii legale, iar înaintarea unei acțiuni vădit prescrise sau insinența în vederea reexaminării unei pricini în care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind prescrisă denotă o intenție de tergiversare a examinării în termen rezonabil a litigiilor deduse judecării.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material și procedural, a apreciat probele administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă și a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de societatea pe acțiuni „Lucoare” poartă caracter declarativ și nu se încadrează în prevederile art. 432, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de societatea pe acțiuni „Lucoare” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă de la data emiterii.

Președinte,
judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Ion Corolevschi

Tatiana Vieru